Hängiven plåtslagare – av en ren tillfällighet

TEXT & FOTO:
Tomas Skagerlind

Plåtentusiasterna i Haninge 3 mil söder om Stockholm, är ett typiskt medlemsföretag med 10 anställda. Men en sak skiljer Plåtentusiasterna från ganska många andra företag i branschen. Här finns nämligen en av landets få kvinnliga plåtslagare, Linda Andersson.

I snart sex år har Linda Andersson arbetat som plåtslagare, men egentligen var det inte riktigt så det var tänkt.

– Jag skulle bara jobba här något år och sen gå vidare, men jag trivdes så bra att jag inte ville härifrån, säger Linda Andersson.

Linda Andersson

Plåtentusiasterna grundades 1993 och Lindas pappa Lars-Åke Andersson, som numera är pensionär, drev företaget fram till något år sedan tillsammans med Kjell Hansson, som fortfarande finns kvar som vd.

– Pappa har jobbat i branschen i över 25 år. Han arbetade faktiskt både som kock och säljare från början. När han efter en tid tröttnat på den branschen var det hans svåger som erbjöd en plats på sin plåtverkstad.

I dag sträcker sig arbetsfältet över hela Storstockholm även om det är takläggningsarbeten i innerstaden som är huvudsysslan.

– Personligen tycker jag att villatak är de roligaste plåtjobben, då får man en bättre överblick över arbetet. Samtidigt uppskattar jag även storbyggen med fler yrkesgrupper inblandade. Jag är väldigt social och gillar att träffa och samarbeta med människor som besitter andra kunskaper och erfarenheter.

Linda började på Plåtentusiasterna direkt efter gymnasiet där hon läste samhällsvetenskapliga programmet. På skolloven jobbade hon extra på sin pappas firma.

– När det bara var en månad kvar i skolan blev jag så otroligt skoltrött. Lärarna var ändå så pass snälla att de gav mig möjlighet att plugga hemifrån så att jag trots det kunde ta min examen. Sen började jag jobba här och det skulle som sagt bara bli något år, men nu har jag varit anställd i sex år.

Så då har du inte någon utbildning inom yrket?

– Nej, jag har lärt mig yrket från grunden av alla duktiga plåtslagare som jobbar här. Jag har haft tur som har fått möjligheten att lära mig av så skickliga arbetskamrater. Samtidigt tror jag att jag som tjej har mer att bevisa jämfört med en kille som inte heller har någon formell utbildning. Därför tror jag att det vore bra att ha någon slags yrkesbevis att visa upp. Jag har funderat på att vidareutbilda mig, men det är alltid så mycket att göra här att det är svårt att få tid till det.

Hur är det att vara tjej i en så mansdominerad bransch?

– Jag har sällan blivit illa bemött, men jag tror att jag är lite bortskämd med att jobba här. Det är klart att killarna kan vara lite grova i mun, men av respekt mot mig håller de faktiskt igen lite i mitt sällskap. Alla här står bakom mig.

– Sen är jag också rätt självsäker som person. Man måste nog vara en viss typ av tjej för att praktisera det här yrket, jag anser mig vara en riktig pojkflicka. Många tjejer tror nog att det är ett väldigt tungt yrke och visst krävs det en del fysisk styrka. Jag har alltid trott att vi kvinnor klarar allt som män klarar av, men sedan insett att vi inte alls har samma fysiska styrka. Vi är lite begränsade på det området, men jag får alltid hjälp om det är något jag inte orkar.

Samtidigt kan Linda tycka att hon är verksam i en grabbig bransch som egentligen skulle behöva en attitydförändring.

– Vi skulle behöva ändra på hela mentaliteten inom byggbranschen, den är inte speciellt ”tjejvänlig”. Det beror självklart på att tjejer och killar i grund och botten är olika. Det är till exempel sällan som man ger varandra en klapp på axeln och ger konstruktiv kritik. Jag kan ibland känna att jag behöver lite uppmuntran och få höra att jag har gjort ett bra jobb, och det tror jag inte att jag är ensam om.

Även om Lindas pappa, som jobbade i plåtslageribranschen i 25 år, har inspirerat henne så var det egentligen inte plåtslagare som Linda skulle bli.

– Jag hade tankar på att bli jurist eller att jobba med hundar på något sätt.

Linda har fått ta över en del av sin pappas uppgifter, som att till exempel sköta faktureringen och att ansvara för uppdrag som gäller privata och småföretagskunder.

– Sen tillverkar jag också mycket här på verkstaden åt killarna. Jag är även ute på olika jobb, men trivs bra på tillverknings sidan.

Vad tycker du att man göra för att få fler ungdomar att välja plåtslageriyrket?

– Oftast väljer man att bli plåtslagare för att någon i ens närhet är det. Det är svårt att locka ungdomar till ett utifrån sätt ouppmärksammat yrke som ofta hamnar i skymundan. Det är nog bra att försöka få fler grupper att välja plåtslageri. Jag vet faktiskt inte hur det skulle gå till, men det är ett problem som måste lösas. Jag kan bara relatera till min egen arbetsplats. Duktiga plåtslagare är en bristvara.

Vad tror du att du gör om fem år?

– Det här är verkligen ett framtidsjobb. Om du kan yrket och är arbetsvillig så har du garanterat sysselsättning hela livet. Jag trivs bra med det jag gör men det är kroppsligt ett slitsamt yrke som tar både på rygg och leder. För tillfället är min plan att arbeta så pass länge att jag får en bra yrkesmässig grund att stå på för att sedan möjligtvis utbilda mig vidare till exempel plåtkonsult. Det skulle vara roligt. □